

vi have denne Dampstibsforbindelse eller ikke. Men over for hele det store nordlige Sylland . . . (Stemmer: Og det sydlige!) — Ja, en Del af det sydlige med — synes jeg ikke, vi kunne slyde denne Sag ud læn- gere. Vi kunne ikke blive ved at forlange, at de Følls Post og Passagerer skulle blive ved at gaa igennem Fyn over Fredericia og saa Nord paa. Vi bør stille os liberalt over for det, lige som vi stille os i alle andre Tilfælde, hvor der er Tale om at forbedre Postbefordringen og forbedre Jærnbanefarten. Vi bør tage denne Sag op og bringe den igennem endnu i denne Samling. Jeg anbefaler den paa det varmeste til den højtærede Indenrigsministers Interesse og til det høje Finansudvalgs Interesse.

Sørdum: Jeg vilde gerne gøre et Par Bemærkninger til Vædringsforslagene under Nr. 10 og 15. Den ærede Ordfører behandlede de 2 Vædringsforslag samlet, og jeg maa nok gøre det samme. Det er med nogen Forbavelse, jeg har set, at det højtærede Udvalg er blevet enigt om at stille Vædringsforslag, gaaende ud paa at nægte, hvad Ministeren har forlangt som Alders- tilleg til disse Underklasser af Bestillings- mænd. Det ærede Udvalg har i Betænk- ningen til bægge Forslag henvist til, at For- holdet i disse Klasser efter dets Skøn var saa nogenlunde vel ordnet, saa det ikke har kunnet finde Anledning til at give dem mere paa nærværende Tid. Det kan nu heller ikke nægtes, at der i de senere Aaringer gennem Lovgivningen er bevirket noget i den Retning, og at Forholdene ere bedre, end de have været tidligere; men jeg tror dog at kunne sige, at de langt fra ere tilfreds- stillende. Den ærede Ordfører mente, at der var en saadan Rift om disse Pladser, og Tilgangen saa overordentlig stærk, at jo ikke tilnærmelsesvis de kunde saa Plads, som søgte, hvilket den ærede Ordfører mente, godtgjorde, at Pladserne vare gode. Jeg tror imidlertid ikke, at man absolut kan drage det Resultat ud deraf, men det godt- gør snarere, at de Bestillinger, som ere udenfor Telegraf- og Postvæsenet, ere i yderste Grad slette, og at der overhovedet er for megen Arbejdskraft til Stede paa Pladsen, hvilket selvfølgelig medfører, at de faste Bestillinger, selv om de ere lønede meget daarligt, desuagtet blive i høj Grad efter søgte. Men jeg tror ikke, man kan sige, at det er, fordi de ere saa overordentlig gode og Pladserne tilfredsstillende — ingen- lunde. Til Eks. naar den laveste Løn er paa 800 Kr., vil vistnok enhver indrømme, at det er ikke nogen stor Løn. Jeg skal

imidlertid ikke opholde mig ved Postvæsenet, nemlig ved Vædringsforlaget Nr. 10. Jeg gaar nu ud fra, at Postvæsenets Under- klasser ere noget bedre stillede end Telegraf- væsenets. Dog skal jeg sige, at de lavest lønede ved Postvæsenet, der have 800 Kr., ere jo daarligt lønede. Det er ogsaa blevet mig bekendt, at det er indrømmet paa højere Steder, og specielt af den højtærede Inden- rigsminister, idet han, hvis det forholder sig rigtigt, hvad der er mig meddelt, skal have henstillet til Overpostmeisteren ikke at tage gifte Føll i disse Pladser. Ja, jeg kan ikke garantere for, at det er rigtigt, men jeg har i hvert Fald et Brev, der godtgør, at det er blevet mig meddelt, at i Fremtiden vil man, da gifte Føll jo ikke kunne leve af 800 Kr. i København, ikke an- tage gifte Føll paa den laveste Løn. Selv om det ikke er Tilfældet, er det dog i hvert Fald givet, at det er for lille en Løn for gifte Føll her paa Pladsen.

Hvad jeg særlig vilde gøre nogle Be- mærkninger om, er Telegrafbudene. Det er meget rigtigt, som det udtales i Betænk- ningen, at Telegrafbudenes Lønninger blev forhøjede i 1889, men denne Forhøjelse er ikke af den Betskaffenhed, at de ere naaede op til, hvad Postbudene erholde som Løn, og jeg tror at kunne paastaa, at Telegraf- budene i Lønning bør staa ved Siden af Postbudene. Deres Arbejde er saa vidt mig bekendt meget besværligt; de have over- ordentlig lang Arbejdstid, de have en effek- tiv Arbejdstid paa 12½ Time mindst, det kan undertiden gaa ud derover; de have Arbejde hver eneste Helligdag og Søndag, dels om Formiddagen, dels om Eftermid- dagen. Man kan altsaa se, at de have nok at bestille; de skulle ud hver eneste Dag 25 Gange, 2 Gange i Timen mindst. Desuden kunne de have Ekstraarbejde og Ekstrabestilling. Altsaa, det er et meget anstrengende Arbejde, de have, lige saa sikkert, som det er et anstrengende Arbejde, Postbudene have. Jeg forstaa derfor ikke, hvorfor ikke det ærede Udvalg kan billige, at de under alle Om- stændigheder blive sat paa lige Vilkaar med Postbudene. Den Lønningsforhøjelse, der fandt Sted i 1888—89, fordeler sig saaledes: For første Klasse's Bedkommende blev Lønnen forhøjet fra 1,200 Kr. til 1,250 Kr., altsaa med 50 Kr. For 2den Klasse's Bedkommende blev den forhøjet fra 1,060 til 1,100, altsaa med 40 Kr. For 3dje Klasse blev den forhøjet fra 880 til 950 Kr., altsaa med 70 Kr. For 4de Klasse blev den forhøjet fra 660 Kr. til 800 Kr., altsaa med 140 Kr. De Herrer ville se, at det ikke er nogen stor Forhøjelse, der har fundet Sted, som det ærede Ud-